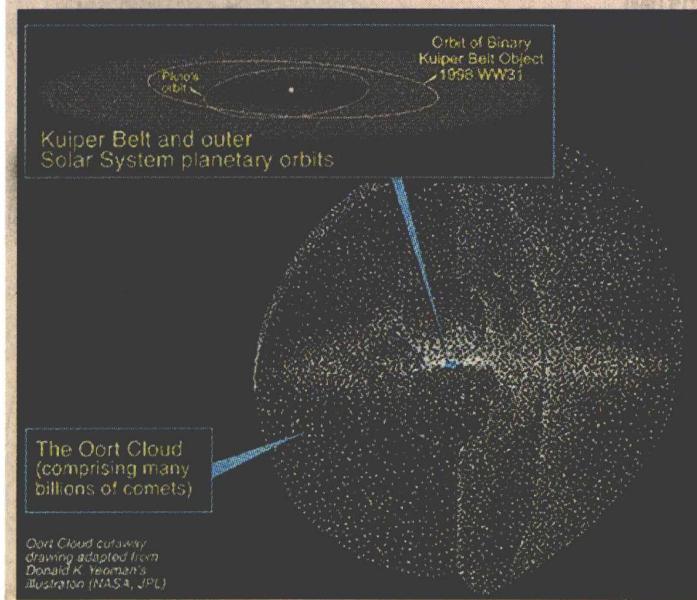

วันจันทร์ที่ 4 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2545 ปีที่ 25 ฉบับที่ 9005

หน้า 17

ดาวเคราะห์ดวงที่ 10 ความลับในระบบ ‘สุริยะจักรวาล’

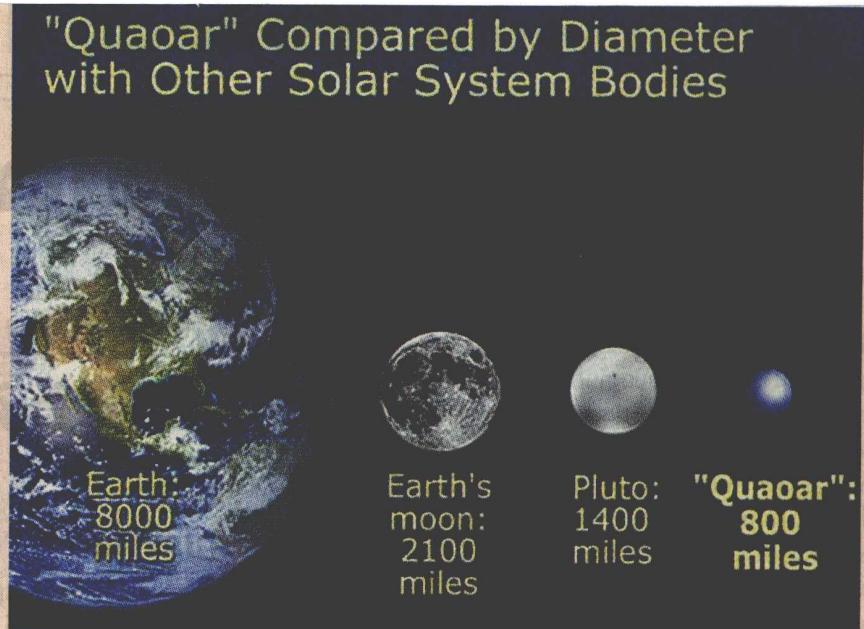
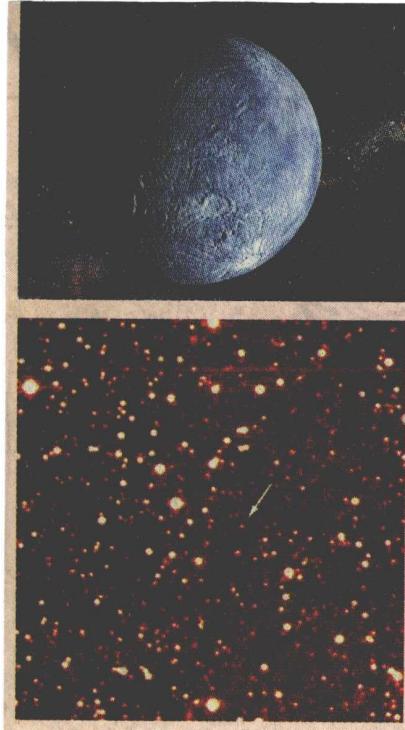

ดาวเคราะห์ดวงที่ 10 ความลับใน‘ระบบสุริยะ’

มีอตันเดือนตุลาคม ที่ผ่านมา ไไมเกล บรานน์ นักดาราศาสตร์ชาวอเมริกัน ได้เปิดเผย ถึงการค้นพบ “ควอว์ร์” (Quaoar) หรือ 2002 LM60 เทหัวตุขขนาดใหญ่ที่สุดบริเวณวงแหวนคูเบอร์นับด้วยแต่การค้นพบดาวพلوโตในปี 1930 “ควอว์ร์” เป็นเทหัวตุขขนาดใหญ่ดวงที่ 4 ที่ถูกค้นพบบริเวณวงแหวนคูเบอร์ 3 ดวง ก่อนหน้าที่มันถูกค้นพบในช่วงสองปีก่อน คือ 2001 KX76 ขนาดระหว่าง 960-1270 กิโลเมตร Varuna และ 2002 AW197 ขนาด 900 กิโลเมตร และนี่เองคือเส้นที่เข้ายวนใจให้นักดาราศาสตร์หลายคนต้องหันกล้องไปยังวงแหวนคูเบอร์

..อ่านต่อหน้า 31..

"Quaoar" Compared by Diameter with Other Solar System Bodies

ต่อจากหน้า 17

ไม่เคิด บรรนานี้ และ เชดวิก ทูร์จิลโล ส่องนักดาราศาสตร์แห่งสถาบันเทคโนโลยี แคลิฟอร์เนีย(Caltech) กีเซ็นกัน พากษา เริ่มงานสำรวจเทหเวตถุบริเวณวงแหวนคู เปอร์เมื่อ 8 เดือนก่อน ทั้งสองแกะรอยจุด สว่างเล็กๆ จากภาพถ่ายในปี 1982 ของ ชาเรลลี โโคเวล นักดาราศาสตร์ของ สถาบันเทคโนโลยีแคลิฟอร์เนีย ในครั้งที่ โโคเวล ค้นหาดาวเคราะห์เอ็กซ์(X) แต่โโค เวลไม่ได้สังเกตเห็นมัน。

บรรนานี้และเชดวิก อាមาราพถ่ายของ โโคเวลคำนวนเส้นทางการสำรวจ และถ่าย ภาพมันได้โดยกล้องโทรทรรศน์ออสชิน ขนาด 48 นิ้ว ของหอดูดาวพาโลมาเร เมื่อ วันที่ 4 มิถุนายน 2002 หลังจากนั้น ใน เดือนกรกฎาคมและสิงหาคม พากษาใช้ กล้อง New Advanced Camera for Survey ของกล้องโทรทรรศน์อวกาศ อัปเบลลิติดตามถ่ายภาพและวัดขนาดของ มัน

ทั้งสองดังชื่อโลกที่หน่วยยืนแห่งน้ำว่า ควาอัวร์ ซึ่งเป็นชื่อของเทพผู้สร้าง เผ่าตอง วา (Tongva) ซึ่งอาศัยอยู่บริเวณลอสแองเจลิสก่อนการเข้ามาตั้งถิ่นฐานของชาว สเปนและชาวญี่ปุ่นๆ

"ควาอัวร์" มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง คือ 800 ไมล์ หรือ 1,280 กิโลเมตร ขนาดครึ่งหนึ่งของดาวพลูโต(2,250 กิโลเมตร) และ 1 ใน 10 ของโลก (12,870 กิโลเมตร) อยู่ห่างจากโลก 42 AU(1 AU เท่ากับระยะทางระหว่างโลกกับ ดวงอาทิตย์) และห่างจากพลูโต .1.6 พัน ล้านกิโลเมตร หรือ 1,000 ล้านไมล์ โดย รอบดวงอาทิตย์เป็นเวลา 288 ปี วงโคจร เกือบเป็นวงกลม แตกต่างกับพลูโตที่ โคจรเป็นวงรี

ส่วนวงแหวนคูเปอร์อยู่เฉียงโดยรอบของ ดาวเนปจูนออกไปไกลจากดวงอาทิตย์ 30-50 AU. ซึ่งวงแหวนนี้ดังขึ้นเพื่อเป็น เกียรติแก่ เจอราด คูเปอร์ ผู้เสนอทฤษฎีว่า บริเวณนี้เป็นแหล่งของดาวหางในปี 1951

ในปี 1992 เดวิด เจวิตต์ นักดาราศาสตร์ของมหาวิทยาลัยอาราย และ เจน คู ผู้ค้นพบเทหเวตถุขนาด 150 ไมล์ ที่วง แหวนคูเปอร์ ให้ชื่อว่า 1992 QB1 หลัง จากนั้นโลกที่หน่วยยืนแห่งน้ำใช้ดาวหางถูก ค้นพบมากขึ้นเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบันพบ แล้วกว่า 600 ดวง เทหเวตถุเหล่านี้ถูก เรียกว่า Kuiper Belt Objects หรือ KBOs นักดาราศาสตร์ประมาณว่ามี KBO ขนาด อย่างน้อย 100 กิโลเมตร ถึง 70,000 ดวง

แต่ก่อนหน้านี้นักสำรวจ 100 ปี วงแหวน คูเปอร์และօกาสที่ใกล้ออกไปได้รับความ สนใจจากนักดาราศาสตร์บุคคลก่อนมาแล้ว เพราะมันเป็นบริเวณที่นักดาราศาสตร์ ค้นหาดาวเคราะห์ดวงใหม่ๆ

เหตุการณ์เกิดขึ้นหลังจากวิลเลียม เออร์เชล ค้นพบดาวอุรานในปี 1781 แต่ผลการคำนวณวงโคจรของมันพบว่ามี แรงดึงดูดครบวงน์ นักดาราศาสตร์คุณนั้น เชื่อว่ามันต้องเกิดดาวเคราะห์ที่อยู่ห่าง ออกไปที่ยังมองไม่เห็นและเรียกมันว่า ดาวเคราะห์เอ็กซ์

การค้นหาดาวเคราะห์ดวงนี้ประสบ ความสำเร็จในปี 1846 โจหานน์ แกลส์ และ เอ็นริช เดอ อาราส์ ค้นพบดาวเนปจุน แต่มันไม่จบเพียงแค่นั้น ดาวเนปจุนก็ยัง ถูกบากวนวงโคจร เช่นเดียวกับยูรานัส นัก ดาราศาสตร์จึงเชื่อว่ายังมีดาวเคราะห์ที่ยัง มองไม่เห็นอยู่อีกดวงหนึ่ง

ปี 1930 ไคล์ ทอมบอธ์ กีคันพบดาว พลูโต พลูโตถูกนับเป็นดาวเคราะห์ของ ระบบสุริยะดวงที่ 9 แต่ทว่ากล่าว ดาวเคราะห์เอ็กซ์ สรุปว่ามวลดาวเคราะห์ดวง ที่ 9 มีไม่มากพอที่จะบากวนวงโคจรของ เนปจุนได้ การค้นหาดาวเคราะห์เอ็กซ์จึง ดำเนินต่อไป

ปี 1946 ฟรานซิส เชวิน พยากรณ์ว่า มีดาวเคราะห์เอ็กซ์อีกดวงอยู่ใกล้โลกออกไป 7 พันล้านไมล์

ต่อมาในปี 1987 จอห์น แอนเดอร์สัน นักวิทยาศาสตร์ของ Jet Propulsion Laboratory (JPL) ตรวจสอบการโคจร ของยานไฟโอลูนิ耶ร์ 10 และ 11 อย่าง ละเอียด เขาสรุปว่าดาวเคราะห์ดวงที่ 10 อาจมีอยู่จริงและ มันน่าจะมีมวลมากกว่า โลก 5 เท่า โดยรอบดวงอาทิตย์ 1,000 ปี คอลลิย์ พาวเวลล์ นักวิทยาศาสตร์ของ JPL เป็นอีกคนหนึ่งที่เชื่อว่ามีดาวเคราะห์ “เอ็กซ์ พาวเวลล์” พยากรณ์ว่า มันอยู่ใกล้ 5.6 พันล้านไมล์ มีมวลมากกว่าโลก 3 เท่า

การค้นพบดาวอัวร์ครั้งนี้ยังนำมาซึ่งข้อ müller ในระบบสุริยะอีกด้วย นั่นคือ ความรู้เกี่ยวกับดาวพลูโต

“มันกระชากดักท้าหากเราค้นพบพลูโต ในวันนี้ ด้วยความรู้ที่ยังไม่ทราบ ที่อยู่ในระบบสุริยะ” บรูโน่ บาร์บาร์ นักดาราศาสตร์ กล่าว

เราไม่เคยแม้แต่จะคิดว่า พลูโตเป็นดาว เคราะห์” ไม่คิด บรรวน์ นักดาราศาสตร์ กล่าว

การเผยแพร่ของดาวอัวร์ทำให้ สถานภาพดาวเคราะห์ของพลูโตถูกสั่น คลอนยิ่งกว่าครั้งใดๆ เพราะนับสิบปีแล้ว ที่นักดาราศาสตร์ส่วนหนึ่งไม่ยอมรับว่า พลูโตเป็นดาวเคราะห์ แต่ถือเป็นเรื่องว่าเป็น เทหัวตุ่นที่ใหญ่ที่สุด ในวงแหวนคูเบอร์ พลูโตในวงแหวนสัญญาไม่ใช่ดาวเคราะห์มา ตั้งแต่ปี 1989 มันเกิดจากภาระอย่างดุ

จันทร์ไทรตัน(Triton) ของดาวเนปจุนโดย ยานอวยເອຈົ້ວ 2 ขององค์การนาซา ซึ่ง แสดงให้เห็นว่า ไทรตัน ละม้ายคล้ายคลึง พลูโต นักดาราศาสตร์ส่วนหนึ่งตั้ง สมมติฐานว่าทั้งพลูโตและไทรตันมาจาก วงแหวนคูเบอร์ แต่ไทรตันถูกแรงโน้มถ่วง ของเนปจุนจับมันมาเป็นบริวารได้ ขณะที่ พลูโตด้วยอยู่ในตำแหน่งปัจจุบัน

เป็นเวลาหลายสิบปีที่นักดาราศาสตร์ หลายคนทุ่มเทกับการค้นหาดาวเคราะห์ ดวงที่ 10 ทว่ากลับไม่มีใคร Jerome ดาว เคราะห์เอ็กซ์จึงยังคงเป็นหนึ่งในปริศนา ของดาราศาสตร์ เช่นเดียวกับ ปริศนา มึก แบงก์เกิดขึ้นเมื่อไร? หรือ จักรวาลใหญ่ แค่ไหน?

แต่หลังจากการค้นพบ ดาวอัวร์ มัน ทำให้นักดาราศาสตร์หลายคนต้องตอบ คำถามที่ว่าจะมี เทหัวตุ่นขนาดใหญ่กว่า พลูโตที่วงแหวนคูเบอร์หรือไม่ รวมทั้ง ขนาดที่ใหญ่จนเรียกว่าดาวเคราะห์หรือไม่ นั้นก็หมายความว่าไม่เพียงแต่ผู้คนอย่าง ใจรู้ว่าระบบสุริยะมีอณาเขตใกล้โลกไป จำกัดที่เรารู้อีกแค่ไหน แต่ความสนใจเกี่ย ว กับดาวเคราะห์เอ็กซ์ก็ได้กลับมาอีกครั้ง หนึ่ง

เดวิด เจริญต์ ผู้เชี่ยวชาญ KBO กล่าว ว่า “การค้นพบครั้งใหม่นี้สอดรับกับที่เรา คาดหวังไว้ว่ามี KBO หลาดดวงหรืออาจ จะสองดวงที่ใหญ่เท่าพลูโต”

ขณะที่ แฟรงก์ ชัมเมอร์ส์ นักฟิสิกส์ ดาราศาสตร์ของ Space Telescope Science Institute ศูนย์วิจัยอวกาศโดย กล่องอวกาศอัมเบิล กล่าวว่า “การค้นหา เช่นนี้ ช่วยยืนยันได้ว่าเราจะค้นพบ KBO ขนาดใหญ่กว่าพลูโต” และ อารอล เลวิสัน นักวิทยาศาสตร์ของ Southwest Research Institute เชื่อว่า ขณะที่เวลา ผ่านไปเราจะพบเทหัวตุ่นที่ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ อย่างน้อยที่สุดขนาดเท่าพลูโตแต่เขามิ่ง คิดว่าจะพบขนาดที่ใหญ่เท่าดาวอังคาร หรือดวงจันทร์ของโลก

ด้าน ไมเคิล บรรวน์ ผู้ค้นพบดาวอัวร์ คาดว่าภายในปีหน้าหรืออีกสองปีเราจะค้น พบเทหัวตุ่นขนาดดาวอัวร์และเป็นไปได้ที่ จะพบขนาดที่ใหญ่กว่าพลูโต เขายังให้ สัมภาษณ์เกี่ยวกับสมมติฐานที่ว่า มีดาว เคราะห์ขนาดใหญ่อยู่บริเวณระหว่าง วงแหวน คูเบอร์ กับ เมมอต (Oort Cloud) แหล่งดาวหางนับล้านๆ ดวงว่า มันเป็นการคาดเดาที่มีความแท้จริง แต่ ไม่ใช่เรื่องที่เข้าใจสำรวจน์ใน อีกสองสามปีข้างหน้าซึ่งสามารถจะตรวจ จับมันได้